

LOUŇOVICKÝ zpravodaj

1/2014

Vydává Obecní úřad Louňovice • březen 2014

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Jaro se nejspíše definitivně chopilo moci, a to po velmi mírné zimě, pokud vůbec lze o zimě hovořit, jelikož od prosince nás provází vlastně jen velmi dlouhé předjaří. Práce na zahrádkách jsou již v plném proudu a pokročily i práce na úklidu veřejných prostranství. Prosím, pomozte i Vy s tímto úklidem před Vašimi domy.

V lednu oslavil Spolek staromilců již patnácté výročí své existence. Jeho aktivity jsou velice různorodé, jak si můžete přečíst v tomto čísle Zpravodaje. Rád bych všem členům poděkoval za podrobné dokumentování historie obce, vyhledávání archivních pramenů, historických pohlednic a fotografií. Jejich práci můžete sledovat a ocenit na obecní vývěsce před Minimarketem. Mohli jste se tam také dočíst o tradici ochotnického divadla, která ovšem v posledních desetiletích upadala.

Oživil ji až vloni Josef Pšenička a jeho amatérské divadelní sdružení DIPONA. O prázdninách organizovali letní scénu U Henců, od podzimu je můžete pravidelně navštěvovat v sále hotelu U Sv. Huberta. Jsem moc rád, že se jejich činností opět rozšířila možnost kulturního a spolkového života přímo v Louňovicích.

Na podzim nás čekají komunální volby, a přestože jsou ještě víc než půl roku před námi, obracím se již nyní na Vás, Louňováky, abyste zvážili svou případnou kandidaturu na člena obecního zastupitelstva. Lidí ochotných pracovat pro obec a pro své spoluobčany není nikdy dost.

Srdečně Vás zvu na všechny akce, které se nyní chystají a o kterých se dozvíte víc uvnitř Zpravodaje. Sousedská setkávání a spolková činnost prospívají vzájemnému soužití a podporují soudržnost s naší obcí.

Přeji Vám příjemné jarní dny.

Josef Řehák – Váš starosta

ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY 2014 V MATEŘSKÉ ŠKOLE LOUŇOVICE

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Zápis z jednání zastupitelů OBCE LOUŇOVICE od 19.11.2013 do 21.2.2014

- Zastupitelé rozhodli o zrušení Stavební komise. Stavební záležitosti bude řešit obecní úřad.
- Zastupitelé jednali o dopravní obslužnosti linkami Pražské integrované dopravy na rok 2014. Rozsah veřejné autobusové dopravy zůstane zachován jako v předchozích letech.
- Zastupitelé byli seznámeni s návrhem stanovení investic podílových vlastníků lokality Ječniště (pozemky naproti hřbitovu). Odsouhlasili zachování absolutní výměry stavebních pozemků pro p. Baleje a P. Šubrtu a spol. pod podmínkou, že bude mezi spoluvlastníky odsouhlasena dohoda o výši procentuálního podílu společné investice jednotlivých vlastníků lokality Ječniště, která musí vycházet z výše procentuálního podílu každého spoluvlastníka na čisté výměře pozemků určených k zástavbě.
- Zastupitelé odsouhlasili úpravu projektu dešťové kanalizace „Louňovičky“ o ulici K Poštoлке a zároveň o uvedení původní projektové dokumentace do souladu se změněnou legislativou.
- Zastupitelé určili starostu pověřeným zastupitelem k jednání s pořizovatelem územně plánovací dokumentace, tj. Městským úřadem Říčany.
- Zastupitelé byli seznámeni s rozhodnutím města Říčany nepřijímat od školního roku 2014/2015 do prvních tříd jiné děti než s trvalým pobytem v Říčanech. Probíhají intenzivní jednání mezi obcemi školského obvodu Základní školy Mukařov o jejím rozšíření tak, aby všichni noví žáci ze spádových obcí byli do mukařovské školy umístěni.
- Zastupitelé odsouhlasili finanční spoluúčast na realizaci projektu (projektová dokumentace pro stavební povolení) přístavby Základní školy Mukařov částkou 101.224,04 Kč a finanční spoluúčast na realizaci projektu (realizační projektová dokumentace) přístavby Základní školy Mukařov částkou 51.623,54 Kč.
- Zastupitelé schválili podání žádosti o dotaci na projekt „Veřejné osvětlení pro všechny“ – rozšíření veřejného osvětlení v Louňovicích v rámci Středoevropského fondu rozvoje obcí a měst pro rok 2014 a zavázali obec Louňovice ke spolufinancování uvedeného projektu ve výši minimálně 5 % z celkových předpokládaných nákladů projektu (2.745.060,- Kč). Projekt by se měl realizovat v ulicích: K Poštoлке, část Sluneční, Na Dolách, Lomená, Osadní, Slepá, U Nádrže, Výletní, U Hřbitova, Zahradky, Svojetická.
- Zastupitelé odsouhlasili podání žádosti obce Louňovice o dotaci na *projekt* „Oprava fasády budovy Mateřské školy Louňovice“ a odsouhlasili:
 - a) závazek předpokládané výše spolufinancování dané části projektu do výše 195.183,- Kč v roce 2014 v případě, že danému *projektu* bude schválena dotace ze SZIF, Program rozvoje venkova, Osa IV., opatření IV.I.2;
 - b) předpokládané předfinancování *projektu* obcí Louňovice do výše 638.300,- Kč v roce 2014.
- Zastupitelé rozhodli, že výše vodného a stočného pro rok 2014 zůstane ve stejné výši jako v roce 2013.
- Zastupitelé rozhodli, že výše poplatků za likvidaci odpadů pro rok 2014 zůstane ve stejné výši jako v roce 2013.
- Zastupitelé vzali na vědomí kalkulaci vodného Dobrovolného svazku obcí Regionu Jih pro rok 2014, cena 27,38 Kč/m³ bez DPH.
- Zastupitelé vzali na vědomí informace starosty o jednání Valné hromady Dobrovolného svazku obcí Region Jih. Příspěvek obce Louňovice do svazku v roce 2014 bude ve výši 592.054 Kč.
- Zastupitelé odsouhlasili příspěvek na provoz Občanského sdružení Modré dveře v Kostelci nad Černými lesy ve výši 12.000,- Kč
- Zastupitelé rozhodli o daru ve výši 5.039,- Kč na opravy kostela v Mukařově. Na vánočním koncertu Státní opery bylo vybráno na dobrovolném vstupném 9.961,- Kč. Finanční prostředky ve výši 15.000,- Kč byly předány na účet Římskokatolické farnosti Říčany.
- Zastupitelé odsouhlasili uzavření Rámcové smlouvy o partnerství a spolupráci mezi MAS Říčansko a obcí Louňovice.
- Zastupitelé odsouhlasili „Smlouvu o partnerství pro fázi přípravy, realizace a udržitelnosti projektu – Mateřská škola Svojetice“.
- Zastupitelé schválili uzavření Smlouvy o partnerství a spolupráci „Kompostárna Struhařov“ mezi obcí Louňovice a obcí Struhařov.
- Zastupitelé odsouhlasili rozpočtové opatření č. 4 a č. 5.
- Zastupitelé schválili provedení inventarizace majetku obce Louňovice ke dni 31. 12. 2013.
- Zastupitelé odsouhlasili Inventarizační zprávy k 31. 12. 2013 a s ní související Dílčí inventarizační zápisy č. 1 a č. 2.

- Zastupitelé odsouhlasili „Směrnici k provedení roční účetní závěrky 2013“.

- Zastupitelé vzali na vědomí „Zprávu“ Krajského úřadu pro Středočeský kraj o výsledku přezkoumání hospodaření obce Louňovice za rok 2013 se závěrem, že nebyly zjištěny chyby a nedostatky.

- Zastupitelé odsouhlasili několik smluv o věcném břemenu na uložení sítí v obecních pozemcích s provozovateli sítí (ČEZ, Telefonica).

- Zastupitelé odsouhlasili prodloužení nájemních smluv pro byty II., IV., V. VI. VII. v čp. 163 (v budově mateřské školy) od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2014.

- Zastupitelé schválili záměr pronájmu objektu ve vlastnictví obce Louňovice - čp. 59 (Baťovna).

Dana Kodejšová

Provoz VODOVODU A KANALIZACE v roce 2014

Výše vodného a stočného v roce 2014 zůstává na stejné výši jako v roce 2013, tj. vodné 38,3295 Kč a stočné 34,983 Kč včetně 15 % DPH.

První odečty vodoměrů budou probíhat koncem

března pracovníky obce. V případě nezastižení vám bude zanechán ve schránce formulář na samoodečet. Formulář je nutno vyplnit, podepsat a doručit na Obecní úřad Louňovice. Nelze již nahlásit stav vodoměru jen telefonicky. Lze však vyplnit formulář umístěný na webových stránkách obce: www.lounovice.cz - úřad obce - provoz vodovodu a kanalizace - formulář samoodečtu. Upozorňujeme, že je nutné zpřístupnit vodoměr minimálně jednou ročně pro fyzický odečet pracovníkem obce.

Ivana Hřebcová

UPŘESNĚNÍ TERMÍNŮ LIKVIDACE ODPADU

Provozní doba „Shromaždiště odpadů“ (Shromaždiště odpadů - obcí stanovené sběrné místo č.p. 360 - obecní garáž v ulici Ke Kaménce u fotbalového hřiště, kde občané mohou odevzdat v určených termínech obsluhy velkoobjemový odpad, komunální odpad v určených pytlích, pneumatiky osobních automobilů bez disků, železný šrot, elektroodpad, nebezpečný odpad, světelné zdroje, tonery, baterie)

v sezóně (období od 1. 4. do 31. 10.)

St - 17.00 - 19.00 hod.

Ne - 9.00 - 11.00 hod.

mimo sezónu (období od 1. 11. do 31. 3.)

Ne - 9.00 - 11.00 hod.

Výsyp popelnic (komunální odpad)

1x za týden - modrá známka - v pátek

1x za 14 dnů - zelená známka - každý lichý týden v pátek

kombinovaný - oranžová známka - zimě (od 1. 10. do 31. 3.) 1x týdně, v létě 1x 14 dnů

chaty 1x za 14 dnů - **bílá známka** - každý lichý týden v pátek od 1. 4. do 31. 10.

Chaty bez popelnic - černé pytle (s logem ASA)

Komunální odpad v tzv. černých pytlích (vydanými OÚ Louňovice, označené logem svozové firmy) se odevzdává v sezóně v provozní době na „Shromaždišti odpadů“.

Výsyp hnědých popelnic (bioodpad)

1x za 14 dnů - žlutá známka - každý lichý týden v úterý.

Výsyp kontejnerů na plast - každé úterý a čtvrtky

Výsyp kontejnerů na papír - každé pondělí

Výsyp kontejnerů na sklo - 1 x za 4 týdny:

22. 1., 19. 2., 19. 3., 16. 4., 14. 5., 11. 6., 9. 7., 6. 8., 3. 9., 1. 10., 26. 11. a 24. 12.

Velkoobjemový odpad - vždy sobota od 9.00 - 11.00 (do naplnění):

10. května a 27. září u hřiště

17. května a 4. září u hřbitova

24. května a 11. října u rybníku Požár

31. května a 18. října II. hráz u kontejnerů

Železný šrot a elektroodpad - se odevzdává v provozní době na „Shromaždišti odpadů“, pro železný šrot obec poskytuje (po předchozí dohodě) bezplatný odvoz do shromaždiště odpadů

Nebezpečný odpad - se odevzdává pouze 10. května a 30. srpna v provozní době na „Shromaždišti odpadů“

Pneu - se odevzdávají (bez disků!) pouze 7. června v provozní době na „Shromaždišti odpadů“.

Odložení odpadu do shromaždiště odpadů mimo termín lze také dohodnout na tel.: 728 171 922

LIKVIDACE BIOODPADU

Bioodpad (rostlinný odpad ze zahrady - listí, tráva, plevel, větve, zbytky jídel včetně potravin s prošlou zárukou, zbytky ovoce, zeleniny, slupky, výkaly drobných domácích zvířat) lze odložit do biopopelnice. Do biopopelnice nepatří: maso, kosti, uhynulá zvířata, olej, obaly od potravin - sklo, plast, kov.

Nádoba Vám bude bezplatně zapůjčena svozovou firmou. Vývoz probíhá jednou za čtrnáct dnů v úterý každý lichý týden.

CENA SLUŽBY:

nádoba o obsahu 120 l - 673,- Kč na období od 8. 4. 2014 do 2. 12. 2014

nádoba o obsahu 240 l – 871,- Kč na období od 8. 4. 2014 do 2. 12. 2014

služba v listopadu a prosinci bude záviset na klimatických podmínkách.

Větvě se již nebudou odkládat v zahradnictví Alfík!
Pro likvidaci větví do průměru max. 10 cm bude přistavován kontejner u Shromaždiště odpadů – obcí stanovené sběrné místo čp. 360 – obecní garáž v ulici Ke Kaménce u fotbalového hřiště. Větší množství větví bude možné odvézt přímo do kompostárny ve Struhařově. Četnost a podmínky budou uveřejněny dodatečně na úřední desce, vývěškách a webových stránkách obce. Nová kompostárna ve Struhařově bude otevřena od 15. března 2014 a podmínky se teprve upřesňují.

Josef Řehák

LOUŇOVICKÉ DIVADLO

program divadelních představení

29.3.2014 od 15 hod. / **Český Honza** /
DS Ucho Uhříněves

12.4.2014 od 15 hod. / **Bětuška a Kleofáček** /
DS Máj Praha

26.4.2014 od 15 hod. / **Ferda mravenec** /
DS Hálek Nymburk

10.5.2014 od 15 hod. / **Vodníková Hanička** /
DS Gaudium Radotín

17.5.2014 od 15 hod. / **Sněhová královna** /
DS J. K. Tyl Čelákovice

4.4.2014 od 18 hod. / **Nebezpečné známosti** /
Jiří z Poděbrad

24.5.2014 od 18 hod. / **A byl to skřivan** /
DS Áčko Benešov

30.5.2014 od 19 hod. / **Inferncontinentál** /
Refektář Jinonice

OBECNÍ ÚŘAD LOUŇOVICE
SRDEČNĚ ZVE VŠECHNY OBČANY NA

VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ

v pátek 16. května 2014 od 18 hodin
v sále hotelu „U Sv. Huberta“ v Louňovicích

Program:

informace o činnosti zastupitelstva obce,
různé, diskuze

POZNAMENEJTE SI DO KALENDÁŘE

- **Jarní zábava** v sobotu 29. března 2014 v restauraci U Henců
- **Malování vajíček** v sobotu 19. dubna 2014 od 10 hodin na obecním úřadu
- **Uklidme svět** v sobotu 12. dubna 2014 v 10 hodin u lesního hřiště na Horáku
- **Uklidme svět** v sobotu 12. dubna 2014 v 10 hodin u hřiště O.S. Sportklub na I. hrázi
- **Sbírka pro Diakonii Broumov** v sobotu 26. dubna 2014 od 11 do 12 hodin v garáži u hřiště TJ Slavia Louňovice
- **Stavění máje** ve středu 30. dubna 2014 odpoledne za hřištěm TJ Slavia Louňovice
- **Čarodějnice** ve středu 30. dubna 2014 v 18 hodin za hřištěm TJ Slavia Louňovice
- **CEEKL – cyklovýlet** ve čtvrtek 8. května 2014 v 9 hodin u Zvoničky
- **CEEKL – konference** (na téma Synchronizace) ve čtvrtek 8. května 2014 v 16 hodin u Petruželů na II. hrázi
- **Kuličkáda** – v sobotu 10. května 2014 na lesním hřišti Na Horáku
- **Den dětí** v sobotu 31. května 2014 ve 14 hodin na hřišti O.S. Sportklub na I. hrázi nejen pro naše nejmenší. Pro děti starší 6 let bude připraven trénink ve vybraných disciplínách na „Soutěž Odznaku všestrannosti olympijských vítězů“
- **Beseda s pamětníky** v sobotu 7. června 2014 v 15 hodin v salonku restaurace U Henců

DŮLEŽITÁ INFORMACE:

odpočty stavů domovních vodoměrů
budou provedeny ve druhé polovině března 2014.
Prosíme o spolupráci.

VÝZVA OBČANŮM

Pro úpravu pomníku padlých a zemřelých vojáků z Louňovic – u příležitosti 100. výročí zahájení I. světové války, potřebujeme zapůjčit dobové detailní fotografie původního pomníku z let 1926 až 1970.

Pro doplnění archivu však uvítáme jakékoliv fotografie a dokumenty týkající se obce Louňovice a jejích obyvatel, chatařů i návštěvníků. Stačí i jen zapůjčit.

Předem všem děkujeme. Josef Řehák – starosta

• • • ZE ŽIVOTA OBCE • • •

Mikulášská nadílka

V sobotu 7. prosince 2013 v hotelu U Sv. Huberta se konala tradiční každoroční *Mikulášská nadílka*. Letos však oproti minulým rokům bylo pro děti připravené i divadelní představení „Máňa hrdina“. Divadelní hra s čerty měla velký úspěch a dětem i dospělým se velmi líbila. Na závěr přišel Mikuláš s andělem, aby dětem předal nadílku v podobě ovoce a sladkostí. Nadílky se zúčastnilo téměř 80 dětí od nejmenších až po ty větší a protože byly všechny hodné, žádné z nich nenašlo v balíčku uhlí ani brambory, snad. Ačkoli pár zlobivých strčili čerti do pytle.

Dana Kodejšová

Pod Zvoničkou se vánočně prozpěvovalo

Tradiční prozpěvování vánočních koled v Louňovicích proběhlo opět ve sváteční pohodě před Štědrým dnem, v sobotní podvečer 21. prosince 2013. Jako každoročně vyrostl na Zvoničce kouzelný betlém, který nás těšil po celé vánoční svátky.

Nechybělo svařené červené víno, čaj a pečené kaštany pro zahřátí. Tentokrát se teplota pohybovala kolem nuly, takže hudebníkům tolik nemrzly prsty u rukou. Pod vedením kapelníka Ondřeje Cutycha nám zahrálo a zazpívalo na 30 muzikantů a zpěváků,

ke kterým se radostně přidalo nespočet dalších zpěváků pod Zvoničkou.

Veliké poděkování za nevšední zážitek patří *Ondřeji Cutychovi*, muzikantům a zpěvákům, také *Petru Caithamelovi* jako každoročnímu architektovi betléma, *Tomáši Rákosníkovi* za technickou pomoc kapely, *Petru Pelouchovi* za přípravu občerstvení a všem dalším, kteří pro nás tuto pěknou akci zajistili.

Marie Boudová

Rybova mše vánoční

V sobotu 28. prosince 2013 se v mukařovském kostele uskutečnil koncert sólistů a sboru Státní opery Praha. Pokud jsem loni při popisu jejich minulého uvedení „Rybovky“ ještě váhal nad označením tradiční, pak tentokrát při jejich již šestém koncertu je snad název tradiční na místě. Na rozdíl od předcházejících koncertů zvolili účinkující zpěv na kůru a nebyli tak v přímém kontaktu s posluchači. Zvuk

se ale v kostele krásně rozléhal a zážitek byl, ostatně jako vždy při jejich vystoupení, nádherný. Kostel plný spokojených posluchačů a slušný výtěžek z dobrovolného vstupného, který byl věnován na opravy kostela, co víc si přát. Snad jen to, aby tradice vydržela co nejdéle a my se mohli těšit každý rok z krásného vánočního zážitku.

Pavel Čadil

Louňovická běžka se šla opět pěšky

Od roku 2009 se každoročně pořádá začátkem ledna Louňovická běžka. Původní myšlenkou byla příjemná vyjížďka na běžkách zasněženou krajinou v okolí Louňovic po lenošení o vánočních svátcích. Myšlenka to nebyla vůbec špatná. Jenže větru, dešti, nebo raději sněžení a mrazu, neporučíme. Při malém ohlednutí na ročníky minulé jsem zjistila, že původně zamýšlený záměr se podařilo uskutečnit jen dva-

krát, hned v prvním roce 2008 a v roce následujícím 2009. V roce 2010 zimní počasí připomínal jen mráz a na běžkách se běželo po zamrzlém rybníku Louňovák. Poslední tři roky se už šla Louňovická běžka pěšky, protože bez sněhu nic jiného nezbývalo. Na dobré náladě to ovšem neubírá a dokonce přibývají účastníci.

Letos se Louňovická běžka (nebo pěška?) uskutečni-

la v neděli 5. ledna. Na startu se nás sešlo 23 účastníků ve všech věkových kategoriích. Protože hlavním smyslem této akce je zúčastnit se (nejde o žádné závodění na čas), tak se šlo příjemným vycházkovým tempem s velkým prostorem pro povídání. I tak jsme ušli dobrých 7 kilometrů Voděradskými bučinami, se startem pod Horákem a s cílem v restauraci U Henců. Tady pak proběhlo zajímavé vyprávění Ivana Petružely o jeho podzimní cestě do Nepálu a výstupu na jeden z vrcholů Himalájí.

Marie Boudová

Sportovní ples opět v Louňovicích

Sportovní ples TJ Slavia Louňovice se konečně po několika letech konal zase v Louňovicích v sále hotelu U Sv. Huberta, kam bezesporu patří, a to v sobotu 15. února 2014.

Začátek byl sice naplánován na 20 hodin, ale to se ještě nevědělo, že bude od 18. hodiny hokej Česko – Švýcarsko. Tak se asi v mnoha rodinách sváděl boj kdo z koho. Podle toho, jak to do takové půl deváté vypadalo, pánové vyhrávali na celé čáře. Kapela, ať se snažila sebevíc, moc párů na parket nepřilákala, protože přítomná mužská část tanečníků okupovala televizi v lokále. Ale pak si to všichni vynahrádili.

Kapela Harmonie byla vynikající a líbila se všem věkovým skupinám. Někteří pánové sice zpočátku vypadali, že jsou na plesu jakoby „za trest“, ale s přibývajícím pivem a panáčky zjistili, že to stejně musí „přetrpět“, a tak si to také užili. Lístky do tomboly hned zmizely a celá tombola proběhla docela bleskurychle ještě před půlnocí a zase se tancovalo. O půlnoci se losovala ještě hlavní cena – divočák. Výherce si cenu neodnesl, ale jeho zdatná sousedka se o ni postarala a v plesových šatech mu ji donesla, dokonce dokázala divočáka rozporcovat a připravit k úpravě. Divočák nakonec skončil, tak jako loni, na společném hodování v restauraci U Henců. Zajímavé byly i ostatní výhry v tombole a jejich osudy. Tiskárnu k počítači vyhrála dcera sponzora a chtěla ji přenechat sousedovi u stolu. Ten ji také odmítl, a tak byla věnována do školy v Mukařově.

Po půlnoci získala na parketu jednoznačně početní převahu mladší generace a tomu přizpůsobila hudbu i kapela. Během večera ale nezapomněla ani na nějakou polku či valčík. Myslím, že to bylo celé pěkně „vyvážené“ a každý si našel to své. Svědčily o tom i rozjařené tváře většiny přítomných a bylo vidět, že ples prostě patří do Louňovic a nikam jinam. Sešly se a pobavily opravdu různé generace fotbalistů i všech ostatních příznivců TJ Slavia Louňovice.

Myslím si, že všichni byli spokojeni a všem se to muselo líbit. Jistě k tomu přispělo i zvládnutí celého plesu po stránce organizační, ale i obsluhy, za což patří velké díky organizátorům i novému majiteli hotelu U Sv. Huberta. My jsme šli domů, oproti očekávání, až někdy v půl třetí, a to ještě hospoda stále „praskala ve svech“.

Eva Vančurová

V Louňovicích hořelo

13. ledna 2014, krátce před půl osmou ráno, projela Louňovicemi požární auta se zapnutými sirénami. Kdo byl venku, nebo ven vyběhl, uviděl na jižní straně obce obrovský oheň a pak velká oblaka kouře. Hořely „jen“ kůlny. Obrovským štěstím v tomto neštěstí bylo, že přivolání hasiči přijeli včas a oheň uhasili. Stačila malá chvíle a oheň mohl přeskočit na obydlený rodinný dům č.p. 101. I z druhé strany hořících kůln hrozilo nebezpečí, že by mohly plameny zapálit hned vedle rostoucí vrbu se smrkem, a ty pak rodinný dům č.p. 183. Raději nedomýšlet. A co bylo příčinou požáru? S největší pravděpodobností to byla prastará elektroinstalace.

Oficiální zpráva Hasičského záchranného sboru pro Středočeský kraj celou situaci upřesnila takto:

Na místo byla vyslána jednotka profesionálních hasičů ze stanice Říčany s technikou CAS 15 Mercedes Benz, CAS 32 Tatra 815 a VEA Škoda Fabia, posílená o jednotky SDH Mukařov s technikou CAS 20 Tatra Terrno a SDH Tehovec s technikou CAS 24 Man.

Po příjezdu na místo bylo provedeným průzkumem zjištěno, že se jedná o požár přístavku a dílny u rodinného domu, který je požárem zcela zasažen. Hasiči v dýchací technice požár pomocí tří C proudů

a jednoho vysokotlaku požár lokalizovali krátce před osmou hodinou.

Dále pomocí termokamery dohledali skrytá ohniska požáru a postupně požár dohasili. Úplná likvidace požáru byla ohlášena velitelem zásahu krátce před půl desátou. Škodu majitel objektu odhadl na 200 tisíc korun. Hasičům se podařilo uchránit hodnoty za 5 milionů korun. Příčina požáru je předmětem dalšího vyšetřování příslušníků ZPP a Policie ČR.

Hasiči neměli volno ani na Vánoce. Na Štědrý večer 24.12.2013 vyjžděli ve 20 hodin k požáru stromu – borovice v Louňovicích na Praze – východ, kterou způsobila nedbalost osob při používání zábavné pyrotechniky.

Marie Boudová

ZPRÁVY Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

BUBNOVÁNÍ PRO KRISTÝNKU

Dne 27. ledna 2014 jsme ve spolupráci s MŠ Tehovec předali výsledek našeho společného snažení, téměř 160 kg plastových víček, rodičům dvanáctileté Kristýnky Kačabové.

Děti si pro Kristýnku připravily vlastnoručně malované obrázky a nechybělo ani něco sladkého na zub. Atmosféru této nevšední události zpříjemnil svým osobitým způsobem pan bubeník Šušor, který děti (navzdory smíšeným pocitům ze setkání s postiženou holčičkou) nejen rozbubnoval, ale i rozezpíval...

Děkujeme tímto všem, kteří se do sbírky pro Kristýnku zapojili a umožnili nám tak celou tuto neformální akci zorganizovat! Děti si díky tomu uvědomily hodnotu vzájemné spolupráce a našly v sobě ochotu pomáhat. Peníze, proměněné za víčka (výkupní cena 6,- Kč za kilogram), poputují na konto dalšího léčebného pobytu holčičky v lázních Klimkovic.

Kolektiv zaměstnanců MŠ Louňovice a MŠ Tehovec

Foto: archiv MŠ Tehovec

**VYHLAŠUJEME NOVOU SBÍRKU VÍČEK PRO
MAXIMKA ČEJKOVSKÉHO!**

viz www.maximek.eu

ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY V LOUŇOVICKÉ MATEŘSKÉ ŠKOLE

Při hledání tématicky aktuálních fotografií na titulní stránku tohoto čísla Louňovického zpravodaje jsem našla sérii skvělých fotografií na <http://skolkalou-novice.rajce.idnes.cz>. Přitom jsem zjistila, že Zimní olympijské hry 2014 proběhly v letošním roce nejen v ruském Soči, nejen v Praze na Letné, ale i v Mateřské škole Louňovice.

Jednotlivé disciplíny byly uzpůsobeny pro věkovou kategorii závodníků ve věku 3–6 let, i když se závodů nakonec zúčastnily i paní učitelky včetně zaměstnanců MŠ. Trénovalo se v rámci pravidelného cvičení

uvnitř školky a hlavní závody proběhly ve dnech 19.–21. února 2014. Děti závodily v šesti disciplínách: boby, skoky na lyžích, biatlon, hokej, slalom, běh (na běžkách). S ohledem na počasí se závodilo i bez sněhu a ledu. Když se chce, všechno jde. Závodistiště na zahradě MŠ bylo vyzdobeno olympijskými kruhy, nechyběl ani olympijský oheň, slavnostně přinesený při zahájení her a slavnostně uhašený při ukončení her. Dokonalou atmosféru doplnila česká hymna. Vyhráli všichni zúčastnění. Každý obdržel medaili, diplom a drobnou odměnu.

Marie Boudová

ZÁPIS DĚTÍ DO ZÁKLADNÍ ŠKOLY MUKAŘOV PRO ŠKOLNÍ ROK 2014–2015

Ve středu 5. února 2014 se k zápisu do 1. tříd Základní školy Mukařov dostavilo 111 dětí z Mukařova a okolních obcí. Jenže kapacita školy dovoluje přijmout jen 44 dětí, přičemž mukařovských dětí je 42. Vzhledem k tomu, že obec Mukařov je zřizovatelem školy, budou všechny mukařovské děti přijaty přednostně.

Situace by byla vyřešena přístavbou budovy školy, jenže financování takovéto akce není reálné bez finanční pomoci státu a jednání o dotaci stále probíhá. Spádové obce, tedy i Louňovice, jsou připravené na spoluúčast financování tohoto projektu. Stejně tak došlo k dohodě spádových obcí na vyřešení momentální situace tak, aby i letošní silný ročník mohl zdárně nastoupit svoji školní docházku do základní školy v Mukařově.

Ředitelka ZŠ Mukařov PaedDr. Jana Novotná nám podala k zápisovému řízení tyto informace, doplněné vyjádřením Ministerstva školství:

Průběh zápisového řízení do 1. ročníků Základní školy Mukařov pro rok 2014–2015

Vzhledem k množícím se informacím o přijímacím řízení do 1. tříd zveřejňuji další průběh:

1. Žádám všechny rodiče dětí, které se nemohly zúčastnit zápisu, a nebylo jim dosud přiděleno regis-

trační číslo, aby tuto skutečnost nahlásili a mohl být stanoven termín náhradního zápisu.

2. Dále žádám rodiče dětí, které budou žádat o odklad, aby dodali potřebné dokumenty (zprávu z PPP a dětského lékaře) do konce března. Pokud mají problém s termínem vyšetření v PPP, lze tuto skutečnost projednat.

2. Vzhledem k nedostatečné kapacitě školy bude v 1. kole přijat omezený počet dětí. Přednost mají v tomto případě děti bydlící v obci zřizovatele, tedy mukařovské. Další volná místa budou obsazena dětmi ze spádových obcí, které mají ve škole sourozence, a to do výše povolené kapacity školy. Během trvání správního řízení (30 dní) bude rodičům nepřijatých dětí doručeno oznámení o nepřijetí.

3. Navýšení kapacity školy se intenzivně řeší zřizovatelem a starosty spádových obcí. Bylo rozhodnuto o rozšíření kontejnerové přístavby, která je v současnosti nejrychlejším a nejlevnějším řešením. Protože nelze navýšit kapacitu školy, dokud stavba není dokončena a zkolaudována, další správní řízení bude zahájeno až po ukončení stavby.

4. Ihned po navýšení kapacity školy bude zahájeno

2. kolo správního řízení, na jehož počátku bude vyhlášen termín mimořádného zápisu. Následně bude rozhodnuto o přijetí dětí ze spádových obcí.

5. Celkový počet přijatých dětí v žádném případě nemůže přesáhnout povolenou kapacitu školy dle Rejstříku škol. Proto v žádném případě nemůžeme zaručit přijetí dětí z mimospádových obcí. Tyto obce jsou dle zákona č. 564/2005Sb. povinny těmto dětem školní docházku zajistit. Rodiče těchto dětí by se tedy měli obrátit na své zastupitele.

6. O průběhu stavebního řízení a správního řízení budou rodiče informováni na našich stránkách průběžně.

*PaedDr. Jana Novotná,
ředitelka Základní školy Mukařov*

VYJÁDRĚNÍ MINISTERSTVA ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY (MŠMT) K ZÁPISU DĚTÍ DO ZŠ

MŠMT je obeznámeno se situací v některých lokalitách, kde kapacity základních škol nedostačují ani k přijetí dětí ze školského obvodu. MŠMT zdůrazňuje, že podle § 178 odst. 1 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, je povinností obce zajistit podmínky pro plnění povinné školní docházky všem svým občanům. Obec proto nemůže přijímat pasivně fakt, že její škola nemá dostatečnou kapacitu. Úkolem obce vždy bylo předvídat vývoj počtu svých obyvatel a rozvíjet vzdělávací infrastrukturu v souladu s rozvojem území.

Školský zákon v současnosti poskytuje obci ve spolupráci s ředitelem školy nástroje k zajištění, že škola bude přednostně využita občany zřizující obce. Lze plánovat kapacity školy i tříd otevíraných pro následující školní rok (indikací může mj. být i počet přihlášek do mateřských škol, kde se v průměru vzdělává 89 % pětiletých a starších žáků). Pokud ale škola nedostačuje ani k uspokojení poptávky osob, jimž má přednostně sloužit, tedy občanů zřizující obce, musí obec pro neuspokojené žadatele o přijetí zajistit podmínky v základní škole zřizované jinou obcí. V tom je samozřejmě limitována kapacitami škol v sousedních obcích, jež mohou být také naplněny. Další možností je pak navýšení kapacity vlastní školy, což často obnáší investiční náklady.

MŠMT je v této záležitosti připraveno vyjít zřizovatelům operativně vstříc a velmi pružně reagovat na akutní požadavky k rozšíření rejstříkové kapacity ZŠ. MŠMT je připraveno projednat všechny tyto žádosti v mimořádném termínu.

Všichni žáci ze společného školského obvodu mají nárok na přednostní přijetí k základnímu vzdělávání před ostatními žáky. Zákon však neřeší poměry uvnitř této množiny, protože by mělo být zřejmé, že počet přijímaných žáků ze spádového obvodu obce má být shodný nebo menší než jsou kapacitní možnosti základní školy.

V § 36 odst. 7 školského zákona se ukládá řediteli školy přijmout přednostně žáky s místem trvalého pobytu ve školském obvodu, a to do výše povoleného počtu žáků uvedené ve školském rejstříku.

Pokud se k zápisu přihlásí všechny děti ze spádového obvodu a tedy všem žádostem „spádových“ dětí bude vyhověno, lze „nespádové“ děti nepřijmout z důvodu naplnění „kapacity otevíraných tříd“.

Stav, kdy škola nemůže pojmout všechny žáky ze školského obvodu, je nutné považovat za nežádoucí. Svědčí zpravidla o tom, že obec vymezila školský obvod (nebo uzavřela dohodu o společném školském obvodu s jinými obcemi), bez ohledu na kapacitu školy a bez náležité znalosti demografických podmínek na příslušném území. Případně může tato situace svědčit o tom, že obec nereaguje odpovídajícím způsobem na změny v počtech obyvatel v příslušném obvodu. Povinnost podle § 178 odst. 1 školského zákona nelze považovat za splněnou pouhým zřízením školy nebo vytvořením společného školského obvodu k základní škole, ale vždy závisí rozsah splnění povinnosti na počtu dětí podle § 178 odst. 1, kterým se takto efektivně zajišťují podmínky plnění povinné školní docházky.

Ředitel školy není tím, kdo určuje velikost školského obvodu. V případě, že počet dětí uvnitř spádového obvodu školy překračuje kapacitní možnosti základní školy, nemá ředitel vhodný nástroj na odmítnutí oprávněných žadatelů o přijetí a řešení je nutné hledat v povinnosti obce podle § 178 odst. 1), podle kterého je obec „povinna zajistit podmínky pro plnění povinné školní docházky dětí s místem trvalého pobytu na jejím území a dětí umístěných na jejím území“.

I kdyby totiž existovala kritéria pro nepřijetí dítěte ze spádového obvodu do základní školy, nebylo by zřejmé, kam se má dítě přihlásit k plnění povinné školní docházky. Proto musí učinit opatření nejprve obec pro všechny své školou povinné žáky a o řešení informovat ředitele základní školy, kterých se rozhodování týká.

Situaci ředitelů, jimž nezbyvá než některé ze „spádových“ dětí nepřijmout, samozřejmě nelze zlehčovat.

MŠMT se do budoucna bude zabývat otázkou podpory vytváření nových kapacit základních škol v oblastech s obtížnou dostupností základního vzdělávání. Stát dosud neměl možnost podpořit investice do výstavby základních škol. Nově však je v rozpočtu MŠMT na rok 2014 vyčleněno 100 milionů Kč na podporu investičních záměrů obcí, které potřebují rozšířit nebo i zřídit základní školu. MŠMT zamýšlí směřovat prostředky dotačního programu tam, kde budou obce ochotny budovat nové vzdělávací kapacity ve spolupráci ve svazku obcí. Takové řešení představuje ekonomicky i věcně efektivní postup.

Marie Boudová

►► ZPRÁVY Z NAŠÍ KNIHOVNY ◀◀

Rok se s rokem sešel a z nového roku 2014 máme již necelé tři měsíce pryč. V minulém roce jste knihovnu navštívili celkem 682krát. Do tepla domova jste si zapůjčili 2654 knih, z toho bylo 1946 knih beletrie, 258 naučné literatury, 327 knížek pro děti, 111 naučné literatury pro děti a 12 časopisů. Benešovská knihovna nám zapůjčila 900 knih z výměnného fondu. Naš stálý knihovní fond se rozšířil o knihy koupené + knihy z darů, celkem o 192 kusů.

Přes všechny vymoženosti dnešní doby si do knihovny nachází cestičku stále více lidí. Někteří čtenáři se vrací ke starším autorům, jiní zase žádají současné nové autory. Mezi nejvíce žádané autory patří severští spisovatelé píšící detektivky. Čeští spisovatelé v žebříčku žádaných titulů si také nevedou špatně.

Informace pro všechny, kteří rádi tvoří z papíru, látky, korálků, batikují, atd.

Do knihovny se vrátila výtvarná dílnička s Hankou. Koná se jednou za 14 dní v pátek od 16.30 do 18 hodin. Přesné datum a informace co se bude vyrábět se dozvíte z plakátku na vývěsce, nebo na webových stránkách obecního úřadu www.lounovice.cz.

*Na setkání s Vámi v knihovně se těší
knihovnice Marie Danielová*

SPORT ↘

TJ SLAVIA LOUŇOVICE

Vážení příznivci fotbalu TJ Slavia Louňovice, kvapem se blíží jarní část sezóny, kde naše A mužstvo bojuje o postup do třetí ligy. V zimní přestávce se tým připravoval v domácích podmínkách. Tréninkové jednotky byly doplněny velkým počtem přípravných utkání. Během zápasů se v naší sestavě objevilo mnoho nových tváří, některé se možná i představí v prvním mistrovském utkání v našich barvách. Mezi největší posily se řadí *Martin Daňhel* z Meteoru Praha. Do přípravy se zapojili již uzdravení *Štěpán Böhm* a *Patrik Císař*.

Výsledky z odehraných přípravných utkání se jeví velmi pozitivním dojmem. Je nutné vzít v úvahu, že většina soupeřů hraje třetí ligu.

B tým začal taktéž s přípravou na sezónu. Během zimní přestávky se pracuje na doplnění kádru mužstva, aby se zvýšila naše konkurenční schopnost v soutěži. Na obzoru se rýsuje jeden velký návrat, více zatím neprozradím, nechci nic zakřiknout.

Mládežnické týmy se připravují na jaro v mukařovské sokolovně. Během přípravy se zúčastnili turnajů v Hořicích a v Sázavě.

Výsledky utkání a celkový průběh zimní přípravy

všech mužstev je ke zhlédnutí na www.slavia.lounovice.net.

Tradiční sportovní lounovický ples se po dlouhých letech vrátil do sálu hotelu U Sv. Huberta. Po velkých přípravách vše vypuklo v sobotu 15. února 2014 ve 20 hodin. K poslechu a tanci hrála skupina Harmonie. Účast na plese byla hojná, zábava vynikající a celkově se ples vydařil na výbornou. Tímto děkuji všem, kteří se podíleli na nejrůznějších přípravách a organizaci, aby ples proběhl hladce a v pořádku. Zejména se jedná o *Petra Tomana*, *Jana Hence*, *Zdeňka Lískovce* a rodinu *Benzových*. Děkuji majiteli hotelu, který nám dovolil ples pořádat a zajistil velmi dobře fungující obsluhu. Ples se opravdu povedl.

Současné vedení Slavia Louňovice plánuje valnou hromadu. Osnovy valné hromady budou umístěny na webu Slavia Louňovice a na obecních vývěškách. Na valné hromadě se bude jednat o novém složení vedení TJ Slavia Louňovice, nových podmínkách pro členy klubu a mnoha dalších organizačních záležitostech. Vše bude uvedeno ve výše zmíněné osnově valné hromady. Termín valné hromady je předběžně dohodnut na jarní měsíce roku 2014.

Petr Novotný

ZIMNÍ SPORTOVÁNÍ

Zimní sportování v Louňovicích představuje možnosti bruslení nebo běžkování, pokud to ovšem dovolí počasí, to znamená, že zamrznou rybníky, anebo napadne dostatek sněhu. Letošní zima byla poněkud rozpačitá a tyto radosti nám nedopřála. Větru a dešti, natož mrazu a sněhu, se poručit nedá, a tak se za zimním sportováním z Louňovic vyjíždělo.

Od Ludmily Svobodové jsme získali příspěvek o účasti našich reprezentantek ze spolku *Rejbab v soutěžích v Olympijském parku Soči – Letná 2014 v Praze*:

„Do Olympijského parku na Letné jsme vyrazily v pátek 14. února 2014, když jel Bank kombinaci, Bauer

15 km a Soukalová vytrvalostní závod. Doufaly jsme, že budeme mít příležitost oslavit nějakou medaili s ostatními pod velkým plátnem, ale to se bohužel nepodařilo – Bank byl 7., Bauer 5. a Gábina 4. Hezké umístění do desítky, ale nezacinkalo to. I tak byla atmosféra na Letné velmi příjemná a od organizátorů to byl moc dobrý nápad. Konečně se podařilo několik desítek dětí vyhnat od počítačů, tabletů a chytrých telefonů na led nebo na sníh. Curling všichni hráli jako o život, běžky měli někteří na nohou prvně v životě a brusle byly pro mnohé také těžký oříšek. Ale bylo na nich vidět, že je to opravdu baví. Když potom odpoledne školní děti opustily sportoviště, vrhly jsme se do stopy i my. Čtyři z nás si vyzkoušely biatlon. Na běžkách to máme už z Tanvaldu zmáknuté, zato střelba zpočátku poslala všechny na několik trestných koleček. Ale po několika pokusech už to vypadalo, že jsme oštrílené střelkyně. Prošly jsme celý areál, obdivovaly a vyzkoušely jsme si vkusnou kolekci oblečení našich olympioniků, vystoupaly jsme nahoru na lávku k olympijskému ohni a vyfotily jsme se s unikátním pozadím – neobvyklý pohled na Pražský hrad. Nejvíc nás zaujal stan ČVUT s různými sportovními trenažéry. Tam jsme vyzkoušely sjezd

na lyžích v brankách a především jsme se zúčastnily soutěže v minutovém běhu soupaž na běžkách. Za mohutného povzbuzování celého stanu jsme jely jako dráhy a v pátek jsme obsadily ze všech účastnic nad 50 let krásné 2. až 7. místo. A to jsme tam byly nejstarší!!! Myslím, že jsme opět ukázaly, jakého má náš spolek Rejbab z Louňovic sportovního ducha.“

Eva Vančurová nám vylíčila únorový zájezd do Alp takto:

„Jak už je každoročním zvykem, vyrazila na počátku února parta Louňováků, doplněná několika dalšími příznivci sjezdového lyžování z okolí, do Itálie. Tentokrát jsme zavítali do severních Dolomit, kam jezdí někteří již v prosinci na zahájení sezóny. Odjížděli jsme za rozporuplného počasí, připomínajícím svými teplotami spíše jaro. Do Itálie (kde byly naopak několikadenní sněhové vánice) jsme dorazili brzy ráno v nejistotě, co nám bláznivé počasí připraví. Nakonec vše dopadlo nad očekávání dobře. Užili jsme si 4 dny krásného lyžování v kupě čerstvého sněhu, což je v posledních letech vzácnost a tak jsme si to náležitě vychutnali. Přežili jsme i jedno odpolední sněžení, o to víc nám chutnalo Bombardino a další místní alkoholické speciality v místních hospůdkách. Poslední den jsme se také trochu honili s mlhou. Nastala i kuriózní situace, že jsme včas mlze neujeli. Když jsem nedohlédla na špičky lyží, sundala jsem je, hodila přes rameno a kráčela takových 300 metrů po sjezdovce pěšky. Ale přijet nezranění je pro nás již důležitější, než trhat nějaké rekordy. A tak se taky stalo, mimo jediného úrazu v podobě vykloubeného malíčku, který se stal při zapínání lyží. Domů jsme dorazili v neděli brzy ráno a nejspíš asi všichni hupli do svých postelí se dospat.“

Zdeněk Madej zase organizoval prosincový zájezd:

„Na prosincový zájezd do italských Dolomit z Louňovic odjelo 33 účastníků. Přidali se i noví zájemci a jeden z nich byl dokonce začínající lyžař (důchodce). Lyžařské podmínky byly vynikající jako obvykle, k výběru bylo na 150 km sjezdovek, měli jsme

bezvadné ubytování i výbornou stravu a k dispozici wellnes centrum. Počasí bylo perfektní a všichni jsme si bezvadně zalyžovali.“

S běžkami vyjela parta Rejbab v polovině ledna do Jizereck. Na České straně hor jsme vůbec se sněhem nepočítaly, a tak jsme si naplánovaly výjezdy do Polských Jakuszyce. Jenže právě o víkend, kdy jsme za sněhem vyjely do hor, byly mimořádně v Jakuszycích závody světového poháru v běhu na lyžích. Velikým a milým překvapením pro nás potom byly celkem dobré běžecké trasy kolem Jizerky a po oba víkendové dny jsme si běžkování náramně užily. Zvládly jsme také návštěvu nově otevřeného muzea a majáku Járy Cimrmana v Příchovicích, a před odjezdem ještě výstup na Špičák. To už zase začalo přšet a na běžky jsme mohli zapomenout.

Letošní zimní sportování v Louňovicích zůstalo víceméně na pěší turistice. Velmi zdařilá byla společná vycházka party Louňováků (30 účastníků) poslední den v roce 2013. Veselo bylo, jak se na Silvestra sluší, už na startu a dobrá nálada nás provázela po celý den. V Klokočné byl oběd i s tanečkem a ve Vojkově se sehrálo několik turnajů bowlingu.

Přes zimní období jsme ve středu dopoledne místo na kolech vyráželi pěšky po našem krásném okolí do všech světových stran. Trasy byly kolem 10 km. Pravidelné středeční vycházky nebo vyjíždky na kolech se staly již pěknou tradicí a přidat se může každý zájemce o trochu zdravého pohybu v příjemné společnosti. Scházíme se každou středu dopoledne v 9.30 hodin na Horní návsi před hotelem U Sv. Huberta.

Marie Boudová

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

**SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ POSÍLÁME KE KULATINÁM, PŮLKULATINÁM
A VŠEM NAROZENINÁM PO 80:**

DUBEN 2014

*Kája Matulová, Miroslava Kirsová, Helena Wittová,
Irena Kalašová, Jan Mareš

KVĚTEN 2014

*Ottakar Wendl, Eva Kratochvílová, Karel Vitta, Milada Tůmová,
Libuše Váchová, Jana Blažicková, Ivana Horová,
Valentin Knor, Soňa Domanitsová, Stanislav Kopecký

ČERVEN 2014

*Jaroslav Váňa, Libuše Lískovcová, Roman Čížek,
Marta Šustová, Věra Lebedová, Václav Bulíček
Václav Lískovec

Letos budeme mít v Louňovicích 161 šedesátníků

Víte, že letos budeme mít v Louňovicích 161 šedesátníků (oslavujících 60–69 let)? To je síla! Pravda, někteří z nich ještě stále pracují a nenastoupili do důchodu. Ale také jsou mezi námi mnozí mladší 60 let, kteří z nějakého důvodu již do práce nechodí. Když k 161 šedesátníkům ještě připočtu 39 sedmdesátníků, dostanu se na číslo 200 potenciálně zdravotních důchodců. To opravdu není malé číslo na naši obec, která už má přes 1000 obyvatel. A to k nim nepočítám dalších 18 osmdesátníků a jednu devadesátiletou. Nebude tedy od věci se zamyslet nad volnočasovou aktivitou našich spoluobčanů. Nejhorším řešením jak trávit svůj volný čas je sedět doma u televize, i když je to samozřejmě svobodná

volba každého z nás. Ale není lepší vyjít ven alespoň na zahrádku? Nebo třeba do lesa? Vyjet do Říčan, do Prahy, do světa?

Jaké aktivity naši důchodci provozují? Nemalá skupina mužů i žen se věnuje rekreačnímu tenisu. Tenisové kurty se najdou v Louňovicích i v okolních vesnicích, přes zimu není problém si najít krytou halu. Ženám každého věku se nabízejí pravidelná pondělní cvičení s Danou Řehákovou (od 18 a od 19 hodin) a ve čtvrtek jóga s Jitkou Mášovou (od 18.30 hodin) v prostorách naší mateřské školy. Pravidelné jsou také středeční dopolední vyjížďky na kolech nebo turistické vycházky po okolí Louňovic se srazem v 9.30 hodin na Horní návsi. Přidat se může kdokoli! S partou je to přece vždycky veselejší!

Marie Boudová

15 LET SPOLKU STAROMILCŮ V LOUŇOVICÍCH

Existence spolku počíná dnem 8. ledna 1999. Tehdy se v hostinci Nový Svět scházející příznivci minulosti a obdivovatelé starých časů dohodli na jeho založení. Nelze přitom vyloučit dozívající silvestrovskou euforii. Hlavními činovníky se stali Stanislav Kurel, Otto Krutský a Tomáš Skalický. Následné aktivity se mimo pravidelné schůzky ve výše jmenovaném hostinci, přesunuly do prozatimní „pracovny“, kterou představoval nedaleký špejchar u St. Kurela.

Od roku 2000 byly aktivity spolku, především zásluhou jeho dámské složky (Jiřina Pšeničková, Zlata Uzlová), rozšířeny také o výlety, kulturní podniky a společenské akce. Výše jmenovanou členskou základnu v následujících letech sporadicky doplňovali další příznivci. Léta 2001–2004 patří k období nejintenzivnějších společných aktivit. Pravidelné schůze doprovázely početné výlety a společenské akce. K útlumu spolkové činnosti došlo ve druhé polovině roku 2005. Zcela neaktivním se stal spolek v letech 2006–2007 v souvislosti s přípravou a akcemi oslav 600 let Louňovic, které některé z členů zcela pohltily (kniha, zpravodaj, skanzen, naučná stezka).

K obnovení spolkové činnosti došlo teprve na jaře 2008. Bylo pokračováno v pravidelném schůzování (novým domovským podnikem se stala restaurace U Henců) a společných aktivitách. V lednu 2009 tak mohl spolek oslavit 10. výročí své existence. Byla vydána pohlednice (návrh Petra Uzlová) a v salónku U Henců byla konána první veřejná přednáška „Po stopách minulosti“. Schůzovní a přednášková činnost se staly stěžejními aktivitami spolku i v letech 2010–2013. V závislosti na zaměstnanosti členstva se utlumila účast na společenských akcích a sporadičtěji se staly také výlety.

Výlety a společenské akce

Společné výlety pořádané spolkem patří v jeho existenci ke klíčovým a sdružujícím prvkům. Po-

znávání blízkých i vzdálenějších měst, hradů, zámků, muzeí, skanzenů, památek a jiných zajímavostí se stalo jednou z hlavních složek poslání spolku. V patnáctileté historii bylo podniknuto celkem 28 společných celodenních výletů do oblastí středoevropského kraje. Některé lokality jsme navštěvovali opakovaně (4x Sázava a Kouřim, 3x Kutná Hora). Další okruh

zájmů představuje návštěva filmových, divadelních a hudebních představení. Pevnou součástí spolkového života jsou také jmeniny a narozeniny členů, mikulášská a vánoční besídka.

Sbírka fotokopíí

Základem sbírky byla soukromá sbírka pohlednic St. Kurela. Po ustavení spolku se sběr historických snímků a jejich popisování stalo důležitou aktivitou členů spolku. Roku 2004 již byly fotografie uspořádány ve 3 albech.

V současnosti je sbírka fotokopíí umístěna v 5 albech. Fond, čítající přes 1000 historických snímků obce a jejích obyvatel, je postupně digitalizován a detailně popisován. Zálohován je na OÚ Louňovice. Již v letech 1999–2000 spolek fotokopie vystavoval v upravené výloze samoobsluhy. Některé fotografie byly poskytnuty do knihy Jana Svatoše Černokostelecko na pohlednicích (2003), použity na výstavě v Mukařově (2004), mnohé naleznete v knize o Louňovicích (2007) a v Louňovickém zpravodaji (od roku 2007). Od roku 2012 spolek k prezentaci využívá vývěsní tabule OÚ před Minimarketem.

Obecní historie

Postupné zpracovávání obecní historie souvisí se studiem edičních a archivních pramenů, dobových dokumentů a se vzpomínkami pamětníků. Základem dodnes zůstává fragmentálně dochované dílo archíváře Tomáše Ženíška (50.–60. léta 20. století). Pokračováním v Ženíškově díle se od 90. let věnuje Otto Krutský. První syntézu obecních dějin představovala

na obecním webu publikovaná „Stručná historie Louňovic“ (2005), která se později stala podkladem knihy Louňovice (ed. B. Udržalová, 2007). O. Krutský se od roku 2009 systematicky věnuje studiu zaměstnání v obci (zemědělci, řemeslníci, obchodníci), výstupem je zatím jen pracovní text „To louňovické živobytí“ (2011). V současnosti se zabývá také historií spolků, louňovickou genealogií, archeologií a v rámci regionu drobnými památkami. S jeho příspěvky je možno se setkávat na stránkách Louňovického zpravodaje pravidelněji.

Přednášky O. Krutského, pořádané v salónku restau-

race U Henců, započala přednáška o zpracovávání obecní historie v lednu 2009. Zájem z řad občanstva vedl k zařazení přednášek mezi další pravidelné aktivity spolku. Roku 2010 tak proběhla dvojice přednášek o řemeslnících a kamenících v obci (cyklus „To louňovské živobytí“). Od tohoto roku autor připravuje promítání také na pravidelná setkání rodáků. Na louňovské živobytí navázala následujícího roku přednáška o louňovických domkářích a k danému tématu proběhla ještě přednáška o lidové architektuře Černokostelecka. Po dvakrát bylo možno se roku 2011 seznámit s výsledky archeologického výzkumu na dolní návsi. Ještě koncem roku 2011 byl přednáškou o louňovické zvoničce a zvoničkách Černokostelecka zahájen další cyklus „Cesty kamene“, jemuž se v letech 2012–13 věnovalo celkem 5 přednášek (úvodní, zvoničky, pomníky padlým, kříže, hřbitovní náhrobky). Roku 2013 byl přednáškou o místním ochotnickém divadle otevřen další cyklus o louňovických spolcích.

Úžící se členstvo spolku své 15. narozeniny oslavilo 18. ledna 2014, jak jinak než v restauraci U Henců. Oslavy nebyly nijak pompézní. Tentokrát pouze pro sebe připravili jsme si projekci našich uplynulých aktivit a při lahodném moku zavzpomínali. K letošnému výročí bylo zavedeno nové logo spolku (návrh Michaela Skláře), soustředěny a zpracovávány jsou dokumenty k činnosti spolku, plánovány jsou přednášky o pomníku padlým a o legionářích a vydání kalendáře na rok 2015.

Otto Krutský

CESTY KAMENE

Pátá část přednáškového cyklu Otty Krutského „Cesty kamene“, pořádaná Spolkem staromilců v sobotu 3. listopadu 2013, si vzala za cíl seznámit posluchače s problematikou sepulkrálních památek – hřbitovních náhrobků – v regionu Černokostelecka. Prezentace byla zpracována na základě terénního (fotografického) průzkumu 32, převážně vesnických hřbitovů vymezené oblasti. Takto rozsáhlý průzkum umožnil postihnout základní tendence hřbitovní architektury od konce 19. do poloviny 20. století.

Nejstarší objekty představují jen ojediněle dochované renesanční náhrobní desky, zhotovované v poslední čtvrtině 16. až počátku 17. století příslušníky šlechtických rodů (Hradešín, Tismice, Vitice). Až na drobné výjimky (Aldašín, Ondřejov) zůstávají zcela ojedinělými také nízké barokní podstavce z červeného pískovce, či náhrobní desky z počátku (Hradešín) či náročnější realizace z poloviny 19. století (Ondřejov, Kšely). Absence starších náhrobků je u kostelních hřbitovů dána malým důrazem na trvanlivost hrobového místa, označovaného snad jen křížem dřevěným či pouhým navršením rovu. Teprve od 60. let 19. století pronikají na zdejší hřbitovy v široké škále početné litinové kříže, jejichž obliba trvá až do počátku 20. století. Teprve v tomto období se začínají na

hřbitovech pomalu prosazovat vedle individuálních náhrobků i hroby rodinné, které svou náročností odrážejí důraz na reprezentaci rodu.

Od 70.–80. let 19. století lze evidovat postupné šíření jednodušších i umělecky hodnotnějších náhrobků pseudostylových. Objevují se jak na nově zakládaných městských (Kostelec nad Černými lesy) či vesnických nekropolích (např. Konojedy, Oleška), tak i na starších kostelních pohřebištích (např. Aldašín, Břeží, Kozojedy, Rovná). Jako jejich tvůrce můžeme určit pražské (Würtzel, P. Palouš) či českobrodské (A. Formánek) kamenické firmy, identifikovat ale lze i místního výrobce z červeného nučického pískovce. Cenově nepochybně nákladné pseudostylové náhrobky od 90. let na hřbitovech doplňují jednodušší obelisky a kříže na soklech. Jsou vypracovány ze světlého, šedého i červeného pískovce, z říčanské žuly a nově i z importované tmavé švédské žuly. Za jejich výrobce lze považovat zavádějící se místní kamenické firmy (B. Pánek a A. Hloušek z Řičan, E. Formánek z Č. Brodu, B. Svoboda v Pečkách a Českém Brodě, A. Šmejkal v Nučicích – často absolventi hořícké kamenické školy), které se na výrobu těchto unifikovaných náhrobků specializovaly. Ojediněle se objevují i figurální sochařská díla.

Po 1. světové válce se sepulkrální architektura výrazně mění. Pro období 20. let je ještě charakteristickým motiv smutečního stromu (palma, ale i lípa), vyvedený převážně z červeného pískovce (patrně dílna Fr. Pokorného z Nučic), ale napodobovaný i z pískovce šedého (doloženě B. Pánek ml.). Od počátku 20. let až do let 40. na zdejších hřbitovech jednoznačně nastupuje typická, někdy až monumentální portálová (sloupová?) architektura, produkovaná převážně v dílnách B. Pánka ml. a A. Hlouška z říčanské a švédské žuly. Nalezneme ji na starších kostelních a ve velkém počtu na nově zakládaných obecních hřbitovech širokého okolí. Vzácněji je doplňuje i figurální část. Nučická dílna Fr. Pokorného zpočátku tento typ se sobě vlastním výrazem napodobovala, ještě ve 20. letech se ale stala v oboru minoritní a věnovala se dále jen výrobě jednoduchých menších

deskových či kompozičně nápaditých náhrobků. Stejně tak z místního trhu ustoupily práce firmy Svoboda a syn, ve 20. letech ještě produkující starší typ obelisku. Koncem tohoto období se ke slovu dostaly také kamenické firmy z Žernovky (Fr. Novák, J. Henc), v jejichž dílnách byly zhotovovány hrubě opracované monolity s jemně vyvedeným křížem a nápisovou deskou. Obecného rozšíření se jim ale nedostalo.

Koncem 40. let byla většina kamenických firem znarodněna, na hřbitovech se začínají objevovat jednoduché náhrobky představované jen leštěnou deskou s nápisem, které zůstávají standartem dodnes. Na mnoha hřbitovech k nim v posledních desetiletích přibyla architektonicky nevýrazná kolumbária. Těmto posledním typům sepulkrálních památek již nebyla autorem věnována větší pozornost.

Otto Krutský

PASTÝŘI, POSELÁCI A PONOCNÍ aneb obecní zaměstnanci v minulosti vesnice (část 6.)

PONOCNÝ

Poslední z trojice obecních zaměstnanců, který doplňoval kolorit tradičního venkovského prostředí, býval ponocný. Po obecním pastýři, pro kterého byla jeho funkce od 17. do druhé poloviny 19. století hlavním zaměstnáním, poslovi – později obecním sluhovi, kterým se od konce 19. století zpravidla stávali starší obyvatelé (vejmkáři), narážíme v postavě ponocného na zásadní problém. Tato funkce byla zastávána zcela mimo hlavní zaměstnání a zmínky o ní jsou jen velmi skromně zastoupeny v dochovaných písemných pramenech. V podstatě jsme omezeni pouze na účetní záznamy obce (od roku 1866), pouze doplňkově i na pamětní knihu hasičského sboru (od roku 1905).

Funkcí a posláním ponocného byla noční hlídka po vsi a troubení celých hodin. Obec měl chránit především před nebezpečím ohně, ale jeho noční procházení vsi ztěžovalo také úmysly zlodějů. Jeho hlavní nástroj představovala „trouba“, zpravidla zahnutý kravský roh. Pravděpodobně se snad k tomuto nástroji váže vydání „zapišálu“ z roku 1866 (nejedná-li se o pistoli). Nepostradatelná byla ponocnému také lucerna a hodiny. O obecních hodinách „pro ponocného“ je v účetní knize množství zmínek, učiněných při jejich pravidelných drobných opravách (1867, 69, 78, 79, 80, 82, 95; částky v desítkách krejcarů). Vysoká částka 11zl. 60kr. „od obecních hodin“ z roku 1878 vypovídá o koupi nových hodin. Poslední součástí výbavy ponocného byla pistole. Její oprava je doložena roku 1876. Roku 1905 mezi obecními výdaji figuruje položka „pro ponocného revolver a signalka“ (14zl. 80kr.), patrně koupě nové zbraně,

při její opravě roku 1910 uvedené jako „zpráva obec. revorveru s 25 náboji“.

V roce 1866 poprvé můžeme doložit roční plat ponocného, který tehdy představoval 24zl. Protože však obecní pokladník vydané sumy často spojoval pod jediný zápis (bez rozlišení konkrétních položek) a celý plat byl navíc ponocnému placen průběžně, není vždy možné celkové částky rekonstruovat. Teprve od roku 1870 můžeme hovořit o zapisování celkové částky platu, který toho roku představoval poměrně

již vysokou sumu 46zl. ročně, od roku 1876 56zl. ročně. Až v roce 1877 je ponocný v zápisu jmenován – „Václav Burian za noční hlídky“ a roku 1881 opět „Burianovi co ponocnému dohromady 62zl 25kr“.

Václav Burian (1820–1883) byl synem zednického mistra ze Svojetic, vyučil se krejčím a roku 1845 se jako krejčovský mistr oženil s dcerou louňovického sedláka v čp. 5 Alžbětou Šindelářovou. S manželkou žil v Louňovicích v podnájmech jak u sedláků, tak častěji u domkářů. Narodilo se jim 9 dětí, nejméně 2 zemřeli v dětství. Jejich kmotry byli příslušníci selských rodů Tynglových, Pačesových a Krákorových, oni sami kmotrovali dětem Alžbětina bratra, podruha Jana Šindeláře. Padesátiletá Alžběta zemřela v roce 1874 v domku čp. 25. Krátce nato ovdovělý Václav Burian se synem Josefem (1850–1925), nádeníkem a v letech 1875–81 obecním poslem (LZ3/2013), na obecním pozemku vystavěli vlastní domek čp.30 (k jeho knihovnímu zápisu ovšem došlo až dodatečně v letech 1894/95!) a hospodařili na nevelkých pronajatých polnostech. V domku s Josefem Burianem žila Barbora Urbanová, vdova po Josefově strýci Fran-

tišku Šindelářovi. Byli tak ve 2. stupni příbuzenství. Z jejich vztahu vzešly 3 děti, než byl po papežském dispenzu z roku 1891 dva roky poté vztah po téměř dvaceti letech soužití potvrzen svatbou. Stárnoucí Václav Burian se toho nedomohl. Na jaře 1882 se vzdal ponocenství a dne 15. 4. 1883 v domku čp.30 zemřel „na záduchu“ (asthma bronchiale).

Od března 1882 do dubna 1883 přechodně vykonával ponocenství v Louňovicích obecní pastýř **Jan Šindelář** (1841–1915; více LZ1/2012) z pastoušky, v té době skutečně univerzální obecní zaměstnanec (pastýř, ponocný, posel i zvoník). Následuje několikaleté období, kdy není o ponocných v obci zpráv. Teprve roku 1890 lze mezi platy obecních zaměstnanců nalézt položku „Josef Burian za službu“, roku 1894 pak jednoznačně „Josef Burian ponocný“. Ponocenství tedy v 90. letech vykonával uvedený syn někdejšího ponocného **Josef Burian**. Platby však ročně nedosahovaly ani 20zl., došlo pravděpodobně k redukci původních povinností, snad omezených jen na méně náročné hlídkování bez troubení apod. Zdá se navíc, že na přelomu 19. a 20. století nebyla tato funkce stabilněji obsazována a oba zmiňovaní se v ní střídali. V roce 1902 je jako ponocný znovu uváděn Jan Šindelář a v letech 1905–1906 opětovně Josef Burian. Ten v dubnu 1906 od služby odstoupil a ponocenství převzal za plat 150K hasičský sbor.

Hasičský sbor, založený v únoru 1905, vykonával ponocenství nejméně po 2 roky. Právě roku 1906 byla před obecní pastouškou postavena malá hasičská zbrojnice, jejíž součástí byla i místnůstka pro ponocného. Přesto nebylo ponocenství, tedy noční hlídka ve vsi, součástí hasičských povinností. V dubnu 1906 se sbor, potýkající se s finanční nouzí, uvolil k ponocování pouze za účelem splacení dluhu za koupenou hasičskou knihovničku. Byť to prameny neuvádějí, po dosažení tohoto cíle se sbor dále o tuto službu neucházel a pravděpodobně zůstala opět neobsazena.

Roku 1914 se plat ponocnému v obecních účtech po letech objevuje znovu. Jako ponocnému bylo „Šindelářovi“ ve čtyřech platbách zapláceno 58K

a k 31. 12. dostal doplatek 92K. O kterého Šindeláře ovšem šlo, nelze podle v obci rozšířeného příjmení příliš uvažovat. V následujících letech se navíc plat ponocného v účtech opět neobjevuje. Poté až v létě 1917 bylo za ponocenství vydáno 2x 30K, tedy jen nepatrná suma, a za rok 1918 200K, tedy plný roční plat za službu. Kdo ji v posledních válečných letech vykonával, zaznamenáno není. Poslední ojedinělá zpráva o provádění ponocenství v Louňovicích pochází z roku 1924. Z obecní kasy bylo ten rok hasičskému sboru za tuto službu vydáno 600K. Pamětní kniha sboru, vzorně vedená jednatelem Josefem Burianem (synem a vnukem dvou známých ponocných v obci), tuto aktivitu sboru vůbec nepřipomíná. V roce 1933 již obecní úřad do dotazníku o požární ochraně ve vsi konstatuje, že v obci ponocný není.

Od kdy vesnici v noci hlídal ponocný, nemůžeme z pramenů zjistit, můžeme snad jen uvažovat o první polovině 19. století. V 60.–80. letech 19. století se ale jednalo o stabilně zastoupenou a slušně honorovanou službu. Na přelomu 19. a 20. století je znatelný pokles zájmu obce o noční hlídku, nelze vyloučit zánik tradičního troubení a místo ponocného začalo být obsazováno sporadičtěji. Do prvorepublikové doby již osoba ponocného nevstoupila. Idylický obrázek Josefa Lady nám však někdejšího obecního zaměstnance bude asi připomínat věčně.

Seznam doložených louňovických ponocných:

	příjmení a jméno	povolání	měsíc/rok doložení
1.	Burian Václav	krejčí	1877–1882
2.	Šindelář Jan	pastýř	3/1882–4/1883
3.	Burian Josef	nádeník	1890–1894
4.	Šindelář Jan	pastýř	1902
5.	Burian Josef	nádeník	1905–4/1906
6.	Hasičský sbor		4/1906–1907
7.	Šindelář ?		1914
8.	?		1917–1918
9.	Hasičský sbor		1924

Dokončení příště
Otto Krutský
okrutsky@centrum.cz

BYLO, NEBYLO...

Bylo, nebylo..., ale dle pamětníků skutečně bylo v Louňovicích divadlo. Hrál se vážně i nevázně, smutně i vesele, ale hlavně ochotně, nebo spíše ochotnický. Přišla však doba zlá, co svobodnému divadlu nepřála, a začalo se nařizovat, co se hrát může, nemůže a musí. Lidé si raději přestali hrát, opona se stáhla, divadelní prkna byla rozebrána a nadšení ochotníků usnulo. Po více jak 50 letech se zrodila DIPONA – hravá, veselá treperenda, co na svět přišla s velkým přáním a touhou si hrát, hrát pro sebe i pro druhé. A tak se stalo, že svým nadšením probudila louňovický spící divadelní svět. Jak to v pohádkách bývá, hrdinové na vysvobození nejsou sami a potkávají dobré duše, které jim pomo-

hou zdolat nastražené překážky. I Dipona potkala své pomocníky, kteří jí pomohli její přání zrealizovat. A jako ve správné pohádce, i zde byli celkem tři. Nejdříve potkala zručného a pro divadlo dýchajícího Pepu Pšeničku, který jí postavil jeviště. Poté se nad dalšími plány rozevřela ochranná křídla pana starosty Josefa Řeháka a OÚ Louňovice a do třetice všeho dobrého získala střechu nad hlavou a teplé zázemí díky spolupráci s Filipem Horou, majitelem hotelu U Sv. Huberta. Jak se zdá, vše dobře dopadlo, zazvoní zvonec a pohádky může být konec, protože z přání se stala skutečnost, a tak divadelní tradice v Louňovicích může opět pokračovat a vy se můžete těšit na

veselé pohádky i rozličné divadelní kousky pro děti i dospělé. A protože Dipona není lakomá, své jeviště ochotně a ráda půjčuje i dalším nadšencům a ochotníkům z blízkého i dalekého okolí.

Po více než půl roce práce, zařizování a připravování můžeme s hrdostí prohlásit, že divadlo v Louňovicích funguje a jak se ukázalo, nejvíce jsou v kurzu představení pro děti. Louňovičtí se chytli na pohádky. A nejen ti. Pravidelnými návštěvníky jsou i děti z Mukařova, Jevan, Štíhlíc, ale třeba i z Prahy. A tak se již tradicí stávají každých 14 dní sobotní dětská představení, na které zveme vybrané soubory a děti se tak pokaždé mohou těšit na novou pohádku. Poslední, opravdu vydařenou akcí, byl Mrazík v podání DS Týlu z Poděbrad. Celkem 24 herců přijelo s dobrou náladou, kupou rekvizit a opravdovými sáňkami samouchodkami. V sále se bavilo přes 80 dětí a 40 dospělých.

Pro nás, DIPONU, bude určitě největší událostí sezóny premiéra vlastní pohádky Čert a Káča ale trochu jinak, která se uskutečnila 15. března. Dokončovaly se poslední detaily, našívaly knoflíky, ladila forma a hlavně pilně zkoušelo, protože před domácími jsme si rozhodně nehodlali utrhnout ostudu. Tak nám držte palce a přijďte se na nás podívat na další představení.

Tím samozřejmě s pohádkami nekončíme, program je naplánován až do léta, kdy se opět zprovozní letní

divadelní scéna v areálu restaurace U Henců. V plánu máme zařazené i večery pro dospělé a již nyní oslovujeme soubory na termíny na září a dále, kdy se opět přesuneme pod střechu hotelu U Sv. Huberta. Zkrátka máte se na co těšit.

Petra Krutská

Z VÝLETU SPOLKU STAROMILCŮ

Poslední cesta spolku v roce 2013 zamířila v prosinci do Českého Brodu. V Podlipanském muzeu jsme navštívili výstavu „Lidová architektura Českobrodská“ (autor PhDr. V. Procházka), instalovanou v přízemí a na schodišti muzea. Na historických snímcích jsme se mohli seznámit s podobou staré vesnické architektury, doprovázené fundovaným popisem autorem. V únoru jsme pak tuto výstavku mohli shlédnout opakovaně v kouřimském skanzenu. Výlet do

Českého Brodu se neobešel bez procházky městem, v kostele sv. Gottharda se nám podařilo zastihnout místní kustodku, a tak jsme měli o zajímavý výklad více. Dychtiví dalších poznání, odbočili jsme cestou zpět ke kostelu v Tismicích. Ten jsme našli otevřený a tak jsme se mohli kochat nedávno odhalenými freskami a původní výzdobou chrámu.

Po lednové oslavě 15 let trvání spolku (18. 1.) jsme 30. ledna zamířili do černokosteleckého muzea.

Ota tam spolu s Jiřím „Datlem“ Bohatou připravili výstavku ke stému výročí vypuknutí 1. světové války. J. Bohata představil ruské legionáře z Kostelce a blízkého okolí, Ota představil pomníky padlým. Výstavku doplňovaly drobné památky na pobyt legionářů v Rusku (ukázkou válečného alba přispěl též St. Kurel). Zároveň byla ten den zpřístupněna také výstavka obrázků Zdeňka Buriana, doprovázená podrobným vypsáním životního příběhu autora.

Následující drobná výprava zamířila 15. února do sousedních Štíhlíc. Již desátým rokem se tam pořádá masopustní průvod a ten jsme chtěli vidět. A byli

jsme zcela nadšeni. Průvod 47 masek s muzikou se soustředil před místní „klubovnou“, zamířil na náves ke starostovi, od kterého převzal symbolické klíče od vesnice, a od konce vesnice se šlo dům od domu. Hospodáři průvod přivítali, pohostili, podebatovalo se a zase dál. Vydrželi jsme 14 domů... a domů, do bezpečí k Hencům. Štíhličtí se dovedou bavit. V létě pořádají štíhlickou lávku, plánují vysadit švestky a zavést slavnost „vypálení“. Družnost a srdečnost 134 obyvatel této vesnice jakoby otevřela okno do minulosti a jen s lítostí jsme konstatovali, že tohle si v Louňovicích představit nedovedeme. *Zlata Uzlová*

VÝLETY Z LOUŇOVIC

Dalším zdařilým výletem Louňováků (v počtu 20) za poznáváním pražských památek byl výjezd v úterý 25. února 2014. Namířili jsme do Týnského chrámu, kde jsme měli předem domluvenou soukromou prohlídku s výkladem. Dozvěděli jsme se mimo jiné, že se správně jedná o kostel Matky Boží před Týnem. Nejstarší, ještě románský předchůdce dnešního kostela, v těchto místech vznikl v souvislosti s rozvojem nedalekého Týnského dvora v průběhu 12. století (první písemná zmínka se váže k roku 1135). Spolu s rostoucím Starým Městem nabývá na významu a stává se kostelem farním. Na přelomu 13. a 14. století jej nahrazuje raně gotická trojlodní stavba. Týnský kostel byl situován nedaleko Královského dvora a král chrám také navštěvoval. Jedna z nejceněnějších památek je cínová křtitelnice z roku 1414, nejstarší

a největší v Praze. Z období středověku, renesance i baroka se zde také dochoval mimořádně zajímavý soubor tesaných a reliéfně pojednaných náhrobků, mj. náhrobek astronoma Tychona Braheho.

Od Staroměstského náměstí jsme se přesunuli k Anežskému klášteru. Založila jej ve 30. letech 13. století přemyslovská princezna Sv. Anežka Česká (kolem roku 1211–1282), spolu se svým bratrem králem Václavem I. Prohlídkový okruh v přízemí mapuje historii jednotlivých částí unikátně dochovaného půdorysu středověkého kláštera. Přístupné jsou všechny význačné prostory, včetně oratoře sv. Anežky, Svatyně Salvátora a kostela sv. Františka s místem uložení ostatků krále Václava I. Dlouhodobou expozici umístěnou v patře klášterního komplexu a neméně zajímavou jsme si nechali na příště. *Marie Boudová*

TVRZ TUCHORAZ

První jarní výlet údolím Šembery nezahájíme přímo v Louňovicích, ale necháme se dovézt autobusem do Kozojed. Získáme tím výšku, a tak si trochu našetříme síly na výstupy, které nás na cestě ještě čekají.

Od zastávky se vydáme po zelené značce kolem kostela sv. Martina. U následujícího rozcestníku ale přejdeme na červenou, která nás pak napojí na naučnou stezku Údolím Šembery. Zájemci o zříceniny

budou pokračovat po žluté přes zříceninu hradu Šember. Pohodlnější varianta má červenou barvu. Před rozcestníkem „Na Šembeře“ se obě trasy spojí. Naučná stezka pokračuje kolem Lichtenštejnského kamene. Závěrečný úsek přinese prudké stoupání k tvrzi Tuchoraz.

O gotické tvrzi si nastudujeme informace předem nebo alespoň na tabulích naučné stezky. Přímo u objektu žádné popisky nenajdeme. Zapůjčení klíče je třeba domluvit s majitelem (Ing. František Vyšata – Sady Tuchoraz), který se o památku stará od restituce v roce 1992. Dochovaná stavba vstupní věže představuje jen torzo původního paláce. Počátky zděné stavby sahají do začátku 15. stol.

Projdeme průjezdem pod pamětní deskou z roku 1477 a po dřevěném schodišti vystoupáme k současnému vstupu do věže. Po šnekovitém schodišti pak pokračujeme do prvního patra a druhého patra. Odvážlivci mohou vystoupat až pod mansardovou střechu. Obytné místnosti nejsou zařízené a tak se můžeme nerušeně kochat valenou klenbou nebo okny s výklenky a s kamennými lavicemi na sezení, kde také objevíme částečně odkryté nápisy. Grafiti není jen móda naší doby. A také nesmíme zapomenout navštívit místního převíta (prevet na západní straně věže nad svahem k rybníku).

Po předem dohodnuté prohlídce, v opačném případě jen obhlídce, se můžete vydat zpátky a vyzkoušet druhou část okruhu naučné stezky nebo dojít až do Českého Brodu, kde tato stezka začíná. Pro výletníky, kteří své síly na prvním jarním výletu přecení, jsou jistě zajímavé linky autobusu z Českého Brodu do Mukařova (491) a do Kostelce nad Černými Lesy (409 nebo 410).

Eva Uzlová

Z HISTORIE NAŠICH KOSTELŮ KOSTELY V KOUŘIMI

Kouřim leží 18 km západně od Kolína. Má téměř 2000 obyvatel s rozlohou 1440 ha. Osídlení Kouřimi na návrší jihovýchodně od dnešního Mírového náměstí je doloženo už před 5 tisíci lety, v mladší době kamenné 3 tisíce let před naším letopočtem. Na rozlehlém návrší nad říčkou Kouřimkou s pramenem pitné vody stávala opevněná sídliště kultury řivnáčské, lidu se šňůrovou keramikou, lidu starolužického, pozdně knovízského, keltského a staroslovanského. Slované z kmene Zličanů sem přišli v 6. století našeho letopočtu. Ve Starých pověstech českých Aloise Jiráska najdeme pověst o vzniku Kouřimi, která se opírá o Kroniku Václava Hájka z Libočan (vydána 1541).

Pověst vypráví, jak mladší bratr praotce Čecha Lech táhl se svými lidmi zpět na východ od hory Říp

a podle úmluvy oznámil svému bratrovi v dohodnutou dobu, totiž 3. den za úsvitu, že už našel území, kde se hodlá se svým lidem usadit. Zlické knížectví bylo i přes své mohutné opevnění za Přemyslovce Boleslava I. Ukrutného vyvráceno, neboť se stalo nebezpečným konkurentem Prahy. Město přešlo do majetku Slavníkovců, kteří zde postavili koncem 10. století knížecí hrad. Po masakru Slavníkovců v Libici nad Cidlinou za Boleslava II. při mocenském střetu obou vládnoucích rodů v roce 995 přešla Kouřim do majetku Přemyslovců.

První písemnou zmínku o existenci města najdeme v roce 1222, kdy je popisován souboj zlického knížete Radslava se sv. Václavem. Současná Kouřim byla na dnešním prostoru založena před rokem 1261 za Přemysla Otakara II. Největší rozkvět prožívalo město ve 14. století. Za třicetileté války bylo značně zpuštěno a od té doby se už nikdy úplně nevzpamatovalo. Po Bílé hoře, v roce 1623 získal Kouřim do

svého majetku rod Liechtenštejnských. Až do roku 1850 byla Kouřim sídlem kraje. V 19. století se město ocitlo mimo hlavní dopravní tepny a nerozvinul se zde žádný významnější průmysl, takže jeho hospodářský význam klesl, ale díky tomu patří k nejlépe dochovaným středověkým městům ve středních Čechách. Historické centrum města bylo 1992 vyhlášeno městskou památkovou zónou. Dnes je město vyhledáváno už jen pro své historické památky a pro skanzen lidové architektury, založený v roce 1972.

Patrně nejstarším kouřimským kostelem byl kostel sv. Klimenta. V roce 1659, podle písemných dokladů, však už kostel neexistoval a stála zde stodola. Dalším kouřimským kostelem byl pozdně románský kostel sv. Jiří, který založili pražští benediktini. Písemná zmínka o něm je z roku 1295, zrušen byl 1782 Josefem II. Nad Ždánickým potokem stála rotunda sv. Vojtěcha, naposledy zmiňovaná 1790, zrušena a zbořena v 19. století. Dosud zachován za severní hradbou je pozdně gotický hřbitovní kostel Nejsvětější Trojice z roku 1591. Je to jednoduchá jednolodní stavba s gotickými opěráky a hrotitými okny. Proti tomuto kostelu stával špitál s kaplí sv. Máří Magdaleny, která je poprvé zmiňována 1299, zrušena 1782 a zbořena 1830. V zahradě probošství cisterciáků stávala kaple sv. Anny a kostel sv. Martina, prvně zmiňovaný 1248, přestavěný goticky, zničen byl husity 1421. Část kostela stála až do konce 18. století.

Dnes existují v Kouřimi tři kaple – na návrší Stará Kouřim, na nejvyšším místě někdejšího hradiště stojí barokní kaple sv. Víta z roku 1724, obnovená 1863. Dále je zde kaple Panny Marie Pomocné, postavená v letech 1724–27 patrně podle plánů Jana Blažeje Santiniho-Aichela. Kaple byla postavena na místě, kde bylo v roce 1421 husity upáleno 5 cisterciáckých mnichů ze zdejšího kláštera. Také třetí barokní kaple, kaple sv. Anny, pochází až z 1. třetiny 18. století.

Dominantou města a jedním z nejhodnotnějších gotických kostelů v Čechách je děkanský kostel sv. Štěpána Prvomučedníka. Stojí na Mírovém náměstí, které dodnes existuje ve svých středověkých rozměrech (16 250 čtverečních metrů) a patří k největším náměstím českých středověkých měst. Pod náměstím se skrývají spletné chodby dodnes neznámého rozsahu. Kostel byl vybudován v raně gotickém burgundském slohu za Přemysla Otakara II. zároveň se stavbou města v 60. letech 13. století, v letech 1370–80 byla přistavěna jižní kaple (dnes sakristie). Je to trojlodní bazilika se 3 presbytáři a dvěma věžemi. Kostel byl několikrát poškozen požárem, věže byly při opravě sníženy o patro a barokně zastřešeny. Novogoticky byl chrám upraven v letech 1876–77 Josefem Schulzem a v letech 1903–05 K. Hilbertem. Vnitřní zařízení chrámu ze 17. a 18. století bylo při puristické úpravě z větší části bohužel zničeno a nahrazeno zařízením pseudogotickým z roku 1905.

Architektonicky nejhodnotnější částí kostela je krypta z let 1260–70 pod závěrem hlavní lodi, nyní podzemní kaple sv. Kateřiny. Má tvar osmiúhelníku, pozoruhodná hvězdovitá klenba je zaklenuta do je-

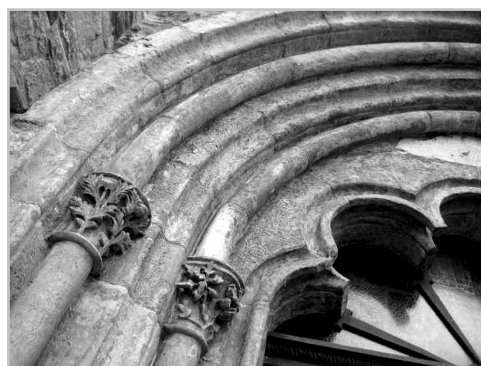

diného středověkého sloupu. Pravděpodobně sloužila k uložení souboru svatých ostatků. Jsou zde zachovány hodnotné nástěnné malby z počátku 15. století.

Roku 1525 byla postavena 34 m vysoká hranolová zvonice v goticko-renesančním stylu. V roce 1570 byla přestavěna italským stavitelem Filipem a novogoticky byla upravena na začátku 20. století J. Mockermem. Byla zvýšena o další patro se sdruženými okny a hodinami a zastřešena vysokou, složitou střechou. Zvonice je známa především svými zvony, které jsou zavěšeny tzv. holandským způsobem, totiž srdcem vzhůru. Z původních čtyř zvonů se dodnes zachovaly jen dva, Štěpán o váze 1000 kg a Marie o váze zhruba 700 kg.

Kostel byl oficiálním sídlem kouřimského arciděkana, který byl nejvyšším představitelem církevní správy v jihovýchodní části středních Čech. Do roku 2004 byl kostel sv. Štěpána centrem samostatné kouřimské farnosti, dnes je filiálním kostelem Římskokatolické farnosti Kostelce nad Černými lesy.

Božena Homolková

DETAIL PORTÁLU KOSTELA SV. ŠTĚPÁNA

PRO VOLNÝ ČAS

JARNÍ ZAHRADNÍ PŘIPOMENUTÍ

Přípravy na novou zahradní sezónu obvykle začaly objednáváním rostlin z katalogů nebo návštěvou zahradních center. Je dobře mít předem naplánováno, kam rostlinu umístíme podle jejích nároků na světlo, půdu, její velikost i vzhled, aby pokus neskončil špatně. Jakmile půda roztaje a oschne, pustíme se do **zakládání nových záhonů**, pro které jsme vybrali podmínky, které máme k dispozici. Promyšleným uspořádáním trvalek docílíme dobrého vzhledu. Hlavní, nebo **kosterní trvalky** dominují celému obrazu a jejich umístění závisí na orientaci záhonu. U okrajových je sázíme dozadu, u volně umístěných doprostřed. Tuto vedoucí roli může mít např. ozdobnice, sadec, stračka, keřové pivoňky, hortenzie nebo keřové růže, které rozmístíme jako první. K nim se přidružují **doplňkové trvalky** (rozrazil, denivky, čechavy, bohyšky, kopretiny, třapatky), které se vysadí v malých skupinách. Mezery zaplní **výplňové trvalky** (huseník, kakost, kontryhel, rozchodník).

Počátek jara je možno charakterizovat jako velký jarní úklid zahrady, který musíme začít, jakmile to počasí dovolí. Březen i duben jsou měsíce, které proberou ze zimního spánku i ty zahrádkáře, kteří zahradničí jen za pěkného počasí. Ještě stále sice musíme počítat s výkyvy počasí i teplot, ale naši náladu jistě povzbudí první kvetoucí drobné cibuloviny.

Z trvalkových záhonů odstraníme materiál, který jsme použili k jejich ochraně před zimou (chvojí, fólie), odstraníme poškozené části rostlin z předešlého roku i klíčící plevel, abychom zabránili jeho šíření,

a okolo trvalek nasypeme asi 5 cm silnou vrstvu vyzrálého kompostu. Pokud trvalky vytvořily velké trsy, rozdělíme je ještě předtím, než vytvoří nové výhony. Vhodná doba k tomu je právě v březnu, pokud trvá růstový klid. Vyrýjeme celý trs a opatrně rozdělíme kořeny. Rány na kořenech očistíme a zasypeme práškovým dřevěným uhlím. Těsně nad zemí seřízneme stébla **okrasných trav** a šetříme pupeny. Začíná opět **boj s plevelem**. Vykopeme co nejvíce semenáčků, pokud jsou mladé a nejsou pořádně zakořeněné. I vytrvalý plevel lze odstranit snadněji, když ze starého oddenku vyrážejí mladé listy. Když půdu vyčistíme okopávkou, ručně nebo chemicky, bude se snáze ošetřovat. Nastýlka neboli mulčování je také pro boj s plevely vhodnou metodou, ale je třeba ji doplňovat každý rok, i když se např. drcená kůra rozkládá pomalu. Plochy zasažené kořenovými pleveli, jako je bršlice, kopřiva nebo přeslička lze pokrýt černou nepropustnou fólií, kterou ovšem musíme nechat ležet rok i déle, abychom se jich definitivně zbavili. Fólii je vhodné pro zlepšení vzhledu zakrýt mulčem. Využitím herbicidů udržíme zahradní cestičky a terasy bez plevelu a zahrada bude vypadat upraveně. Postupujeme dle návodu na přípravku a chráníme okolní rostliny i trávnik.

U keřů, kvetoucích na jaře (zlatice, mandloň trojločná, pustoryl, zákula, zimolez, kolkwizia, trojpuk a vajgélie) děláme řez až po odkvětu.

Začíná také nekonečný příběh **trávníku**. Plochu je třeba vyhrabat, abychom odstranili zbytky listů

i uschlé části trav. První sekání se doporučuje ve chvíli, kdy začíná kvést zlatice. Napoprvé nastavíme výšku sečení vyšší než 4 cm. Je vhodná doba pro vertikutaci trávníku, jakmile trávník oschne. Vertikální řez rozruší hustou travní plst a usnadní vodě a vzduchu přístup ke kořenům. K prořezání můžeme použít buď řezací hrábě nebo vertikutátor. V obou případech trávník prořežeme ve dvou na sobě kolmých směrech, aby vznikla pravidelná síť jizev. Na závěr odstraníme zbytky, které se na ploše nahromadily. Po dokončení vertikutace je vhodné trávník přihnojit některým z dlouhodobě působících hnojiv a zajistit živiny pro celou sezónu (Multigreen, Lawn 100). Je-li tráva zaplevelená, aplikujeme některý z přípravků, které kombinují hnojivo a selektivní herbicid (Trastan, Travin). Můžeme provést i zarovnání okrajů trávníku. Pokud objevíme v trávníku ložiska mechu, kterým se daří zejména v nepropustné a kyselé půdě, na tmavém stanovišti a při nedostatku živin, použijeme některý z přípravků proti mechům (Mech-stop, Anti-mech) a řešíme prvotní příčinu (provzdušnění vertikutací, speciální osivo pro trávník ve stínu apod.). Objevíme-li holé plochy, je třeba je nakypřit a dosít některou ze směsí pro dosev a regeneraci.

Mariana Procházková

VÍTEJTE V RESTAURACI A HOTELU U sv. Huberta

S titulkem „Vítejte v restauraci a hotelu U Sv. Huberta“ se setkáte, když najedete na webové stránky www.hoteluhuberta.cz. Původně se tato restaurace v Louňovicích jmenovala „U Šindelářů“. To proto, že ji ve 30. letech minulého století postavil Václav Šindelář na místě svého domku, kde už tehdy provozoval hospodu. Zestátněním po roce 1948 přešel provoz restaurace pod správu Jednoty Říčany.

Na přelomu 70.–80. let byla v akci „Z“ provedena nástava budovy se záměrem ubytování hotelových hostů.

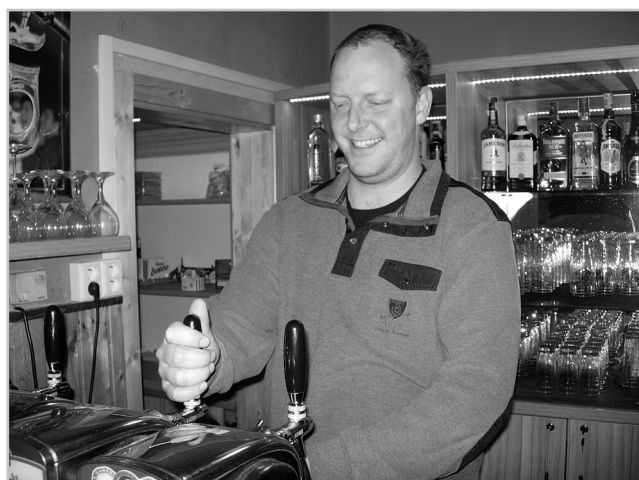
V rámci restitucí byl v roce 1991 tento majetek navrácen potomkům původního majitele. Ti zde sami jeden rok provozovali restauraci. V roce 1992 prodali budovu Antonínu Hausknechtovi, který ji po jednom roce provozování prodal manželům Lalákovým. Hotel dostal nový název „U Sv. Huberta“. Manželé Eva a Zdeněk Lalákové se pustili do rekonstrukce budovy, zadali práce na modernizaci hotelu, avšak pro zprovoštění peněz stavební firmou a nesplacení úvěru propadl jejich majetek v roce 1995 do správy České spořitelny. O dva roky později hotel U Sv. Huberta zakoupila společnost DaF. Od roku 2002 zůstali majiteli jen manželé Pavel a Květa Dragounovi, kteří zde provozovali restauraci s občasným využitím hotelu k ubytování. Po několik posledních let jsme mohli najít v realitách nabídku prodeje nemovitosti v Louňovicích – hotelu U Sv. Huberta.

Od poloviny loňského roku se stal jeho novým majitelem louňovický rodák Filip Hora. Perspektivní mladý člověk s bohatými zkušenostmi v oboru pohostinství. Tak bychom ho rádi v našem zpravodaji trochu představili.

Co Tě vedlo k rozhodnutí zakoupit hotel U Sv. Huberta v Louňovicích?

Před dvěma lety jsem se s rodinou přestěhoval z Prahy zpět do Louňovic a naskytla se mi tahle šance. Vždy jsem chtěl mít svůj podnik a bral jsem to jako dobrou investici.

Máš nějaké zkušenosti s podnikáním?

Ne, nemám, ale co se týče gastronomie, myslím, že mám bohaté zkušenosti. V tomto oboru se pohybuji celý život.

Co Tě přivedlo k oboru gastronomie?

Už můj děda měl v nájmu kavárnu Elektra na Václavském náměstí a pak v Libni kavárnu Svět. Můj tatínek byl řadu let zaměstnaný v hospodě U Kalicha. Předtím pracoval v Domě železničářů na Vinohradech, kde se seznámil s mojí maminkou. Tak jsem vystudoval i já obor hotelnictví a cestovní ruch. Zkoušel jsem i jiné obory, ale tohle mě baví a věřím v úspěch.

Podnikání v pohostinství je jednoduché?

Vůbec ne. Jakékoliv podnikání je veliký žrout času, člověk si vše musí šikovně rozvrhnout. Ale myslím si, že kdo se nebojí práce, ten se vždycky nějak prosadí.

Co přinesl první půlrok provozování hotelu U Sv. Huberta?

Rozjezd byl výborný. Přes léto bylo v provozu venkovní posezení, kde se každý pátek a sobotu grilovalo. Pořádaly se tu kulturní akce na sále, které pořádala hlavně parta Mazlíkářů. Hodně se využíval venkovní dětský koutek. Provoz přes zimu je trochu horší, ale vím, že trvá tak tři roky, než se hospoda rozjede.

Jak je to s vybaveností hotelu?

Hotel má 10 útulných pokojů s různými dispozicemi, které jsou vhodné i pro rodiny s dětmi. K dispozici je vnitřní i venkovní dětský koutek, nekuřácký salónek, kulečník a také velký taneční sál, kde pořádáme různé akce. Od podzimu zde máme divadelní pódium a každých 14 dní se zde hraje divadelní představení nejen pro děti.

Jsou nutné nějaké úpravy vybavení?

Je jich mnoho. Jako základ jsem investoval do vybavení kuchyně a zahájil výměnu elektroinstalace ve spodní části objektu.

V obci celoročně funguje dobře zavedená restaurace „U Henců“. Nebojíte se konkurence?

Ne, nebojím. Konkurence je zdravá a je to motor pro to, aby člověk neusnul na vavřínech.

Jaká je představa do budoucna?

Byl bych rád, kdyby se hotel stal oblíbeným místem

pro místní obyvatele, kde by se mohli dobře najíst, ale i posedět u sklenky něčeho dobrého a aby se vždy těšili na další návštěvu u nás.

Co říci závěrem?

Jak jsem již řekl, podnikání, natož v gastronomii, je velký žrout času. Z rodinných důvodů se v současné době nemohu plně věnovat provozování hotelu tak, jak bych si představoval. Proto jsem se rozhodl hotel na nějaký čas pronajmout.

K poděkování za rozhovor připojuji přání mnoha úspěchů v podnikání, aby budova hotelu a restaurace U Sv. Huberta dál sloužila svému účelu, abychom se mohli setkávat na různých společenských akcích, aby se zase plesy konaly v Louňovicích, aby byly vhodné prostory na pořádání akcí pro děti. Věřím, že i hotelové prostory pro ubytování hostů najdou svoje zájemce, protože okolí Louňovic nabízí velké možnosti celoroční rekreace.

Marie Boudová

ROZPIS FOTBALOVÝCH ZÁPASŮ TJ SLAVIA LOUŇOVICE – JARO 2014

MISTROVSKÉ ZÁPASY TÝM A

16. kolo neděle 9.3. od 14:30 /10:30*/
SLAVIA – SK Kladno
17. kolo sobota 15.3. od 14:30
FK Slavoj Žatec – Slavia
18. kolo neděle 23.3. od 15:00 /10:15**/
Slavia – TJ Baník Souš
19. kolo neděle 30.3. od 15:00
SK Sokol Brožany – Slavia
20. kolo neděle 6.4. od 16:30
Slavia – FK Neratovice Byškovice
21. kolo sobota 12.4. od 10:30
AFK Loko Chomutov – Slavia
22. kolo neděle 20.4. od 17:00
Slavia – ASK Lovosice
23. kolo neděle 27.4. od 17:00
SK Úvaly – Slavia
24. kolo neděle 4.5. od 17:00
Slavia – SK Český Brod
25. kolo sobota 10.5. od 10:15
FK Motorlet Praha – Slavia
26. kolo neděle 18.5. od 17:00
Slavia – FK Slavoj Vyšehrad
27. kolo neděle 25.5. od 17:00
Slavia – SK Aritma Praha
28. kolo sobota 31.5. od 17:00
FC Nový Bor – Slavia
29. kolo neděle 8.6. od 17:00
Slavia – TJ Litol
30. kolo sobota 14.6. od 10:15
SK MonDI Štětí – Slavia

* v případě špatného terénu UMT MIKULOVA

** UMT ÚJEZD

B TÝM – III. TŘÍDA ODDĚLENÍ B

15. kolo sobota 29.3. od 15:00
LOUŇOVICE B – MIROŠOVICE
16. kolo neděle 6.4. od 16:30
DOBŘEJOVICE A – LOUŇOVICE B
17. kolo sobota 12.4. od 16:30
LOUŇOVICE B – KOSTELEČ N.Č.L.
18. kolo neděle 20.4. od 17:00
MNICHOVICE – B LOUŇOVICE B
19. kolo sobota 26.4. od 17:00
LOUŇOVICE B – SENOHRABY A
20. kolo sobota 3.5. od 17:00
KOSTELEČ U KR. – LOUŇOVICE B
21. kolo sobota 10.5. od 17:00
LOUŇOVICE B – ONDŘEJOV A
22. kolo neděle 18.5. od 17:00
ŘÍČANY – LOUŇOVICE B
23. kolo sobota 24.5. od 17:00
LOUŇOVICE B – SIBŘINA B
24. kolo sobota 31.5. od 17:00
BŘEZÍ – LOUŇOVICE B
25. kolo sobota 7.6. od 17:00
LOUŇOVICE B – RADOŠOVICE A
26. kolo sobota 14.6. od 17:00
KAMENICE A – LOUŇOVICE B

Zveme všechny naše příznivce, skalní fanoušky i fanynky, aby nás přišli podpořit při zápasech jak na domácím hřišti, tak na hřišti soupeřů. Chceme cítit vaši podporu, která nás bude zcela jistě motivovat k dobré hře. Těšíme se na vás.

MINULOST a SOUČASNOST

*HORÁK NA FOTOGRAFII
Z 60. LET MINULÉHO STOLETÍ*

HORÁK V SOUČASNOSTI

Redakce: Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Stanislav Kurel, Mariana Procházková, Josef Řehák, Eva Uzlová. **Grafická úprava:** Olga Myslíková.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 173